

Prim. dr Žarko Fogaraš se časno odužio svome narodu i verno išao putevima svojih ideala za vreme najkritičnijih dana naše novije nacionalne i socijalne istorije.

Premинуo je 30. X 1985. god. u Pančevu, ubrzo posle posete koju je on želeo a koju su mu učinili predstavnici Predsedništva Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Srbije, inače njegovi prijatelji.

Kremiran je 1. X 1985. god. u beogradskom krematorijumu, a sahranjen na groblju u Pančevu.

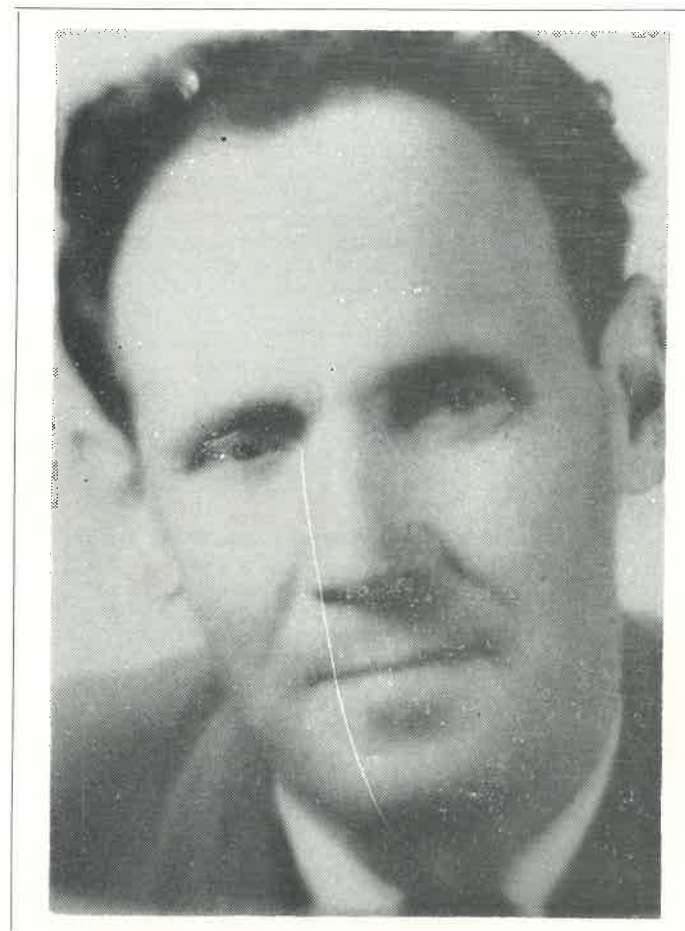
Prim. dr Miša SUBIĆ

In memory
UDC (614.253)

DOC. DR VET. VELIMIR F. ZAVRNIK
(15. V 1916 — 6. VII 1986)

Velimir Zavrnik se rodio u Bečuf 15. V 1916. god., kao sin ugledne porodice prof. dr Frana Zavrnika, poznatog našeg nastavnika i naučnika u oblasti veterinarske medicine.

Studije je završio na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu 1940. god.

Doc. dr Velimir F. Zavrnik

1941. god. napustio je ustaški Zagreb, i prebegao u Srbiju, kao i mnogi drugi Slovenci. Zaposlio se kao veterinar u „Ergeli Ljubičevo” kod Požarevca, i tu radio i živeo.

God. 1944. saslušavali su ga četnici Draže Mihajlovića, pod sumnjom da saraduje sa partizanima, ali su ga pustili, s napomenom da je to „do opšte mobilizacije”.

Sluteći nesigurnost, otišao je iz Srbije u Gornju Austriju, i zaposlio se kao veterinar opšte prakse u Dobersbergu. Tu ga je decembra meseca uhapsio Gestapo, opet zbog sumnje da saraduje sa partizanima u okupiranoj Slovenačkoj Štajerskoj i da je nagovarao radnike iz Srbije da se pridruže partizanima. Pustili su ga iz zatvora u Beču aprila 1945. god., te se vratio u Jugoslaviju uz pomoć naših organa za repatrijaciju.

Zavrnik se, po oslobođenju zemlje, zaposlio kao veterinar u Šent Lenartu, i tu ostao sve do 1952. god. Bio je zapažen kao društveni radnik u oblasti sporta. U tamošnjem „Partizanu” inicirao je osnivanje Sekcije konjanika. Prešao je zatim sa službom u Maribor, radeći kao veterinarski inspektor u raznim mariborskim opštinama, sve do penzionisanja. I u Mariboru se istakao kao sportista, u „Plinarskom društvu Matica” radeći zapaženo u Alpinističkoj sekciji.

Penzionisan je 1982. god.

Posvetio se istraživanjima istorije zdravstvene kulture, posebno u oblasti veterinarske medicine. Iz ove oblasti objavio je brojne radove i učestvovao na mnogim naučnim sastancima.

God. 1976. odbranio je dizertaciju iz oblasti veterinarske medicine i dobio titulu doktora nauka. Iste te godine je konkursom izabran za docenta za predmet „Istorija veterinarske medicine” na Biotehničkom fakultetu Univerziteta u Ljubljani.

Bio je član Znanstvenog društva za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije — Podružnice u Mariboru, Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije (sada Saveza) i Društva veterinarjev in veterinarskih tehnikov Slovenije. U Mariboru je bio predsednik Podružnice (za Štajersku) spomenutog Znanstvenog društva za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije, i podpredsednik Mediko-istorijske sekcije Slovenskog zdravniškog društva u Mariboru.

Premинуo je 6. VII 1986. god. u Mariboru, posle duge i teško bolesti (leukemije), gde je i sahranjen.

Slovenija i Jugoslavija su tako izgubili jednog istaknutog trudbenika na polju istraživanja istorije veterinarske medicine u nas.

Kao organizator istraživanja istorije veterinarske medicine bio je aktivan član Republičke i Savezne sekcije, Društva veterinarjev in veterinarskih tehnikov.

Organizovao je u Mariboru s drugim saradnicima 1973. god. 100-godišnjicu organizovane veterinarske službe u severozapadnoj Sloveniji, i bio član Organizacijskog odbora za proslavu 100-godišnjice rođenja istaknutog medikoistoričara mr ph. F. Minařika 1987. god.

Radio je savesno na sakupljanju bio-bibliografskih podataka o veterinarima Slovencima, nastavljajući rad prof. dr A. Stefančiča i dr M. Dolenca.

Važno je bilo za našu istoriju veterinarstva objavljivanje njegove studije mariborskog teksta uputstva za lečenje konja magistra Albranta iz Napulja, objavljene u „Zborniku za zgodovino naravoslovja in tehnike” (1975, III, 175—188), u izdanju Slovenske matice, kao i do tada nepoznatog rukopisa Biskupskog arhiva u Mariboru „Rossarzneibuch”.

Od velikog značaja je napisana njegova dizertacija pod naslovom „Kratka zgodovina slovenskega veterinarstva med obema vojnama 1918—1941”, koja je objavljena 1979. god. kao dodatak Biblioteke Biotehničke fakultete.

Napisao je i objavio brojne radove u raznim stručnim i naučnim časopisima: „Veterinarske novice” (18 napisa), „Veterinarski glasnik” (19), „Praxis veterinaria” (1), „Zdravstveni vestnik” (1), „Zbornik radova I kongresa za istoriju zdravstvene kulture podunavskih zemalja” (1), „Folia historica medicinae veterinariae” (2), „Acta historiae stomatologiae pharmaciae medicinae veterinariae” (1), „Jubilarna spomenica Mediko-istorijske sekcije Slovenskega zdravniškog društva” (1), i dr.

Sakupio je dosta podataka o istoriji veterinarske medicine za vreme okupacije 1941—1945. god. koji su, kao i drugi brojni radovi u rukopisu, ostali nezavršeni i neobjavljeni.

Nezadrživa bolest je sprečila našeg kolegu, istaknutog istraživača na polju naše zdravstvene kulture, posebno u oblasti veterinarske medicine, da sprovede

u delo svoje planove i zamisli, radeći ne samo individualno kao stručnjak i naučnik, već i svesrdno organizacijski i saradnički u brojnim spomenutim organizacijama stručnog i naučnog karaktera.

Za njim će žaliti i sećati ga se ne samo kolege i prijatelji iz Slovenije, već i iz cele Jugoslavije, jer je bio privržni i dobar Slovenac, ali istovremeno voleo pripadnike svih naroda Jugoslavije.

Njegov rad, njegovo prijateljstvo i drugarstvo, kolegijalnost i saradničko nastojanje, ostaće za primer mlađim našim kadrovima, a za uspomenu nama starijima.

Uspomena na dragog i poštovanog druga, kolegu i prijatelja doc. dr Velimira F. Zavrnika ostaće trajna.

Prim. dr Emanuel PERTL